

И до денъ днешенъ тази мила птичка продължава да служи на човѣка; тя първа отъ пойнитѣ

птици му носи отъ топлите страни радостната вѣсть за идването на пролѣтта и цѣло лѣто отъ зори до зори пѣе надъ неговите поля своите чудни пѣсни.

Казватъ, че Господъ скрилъ въ пѣсенъта на чулулигата тайната на човѣшкото щастие; че тя пѣе на открити мѣста и високо надъ земята, за да се чува по-добре; и че когато хората се научатъ да разбираятъ нейните пѣсни, тогава ще настѫпи на земята царството на правдата и доброто, за което толкова много мечтаятъ всички.

Дали за това, когато цвѣтятъ ливадите и се вълнуватъ високите ниви, а надъ тѣхъ високо се виятъ невидимите чулулиги, — да ли за това бива тѣй сладко и весело на сърцето; иска ли се да прегърнешъ нѣкого, да кажешъ нѣкому мила дума, да направишъ нѣкому добро? . . .

Прев. К.

